

[Charlotte Antonsen]

4 mia. kr. over en årrække. Det accepterede vi så, fordi vi skulle have en finanslov i hus.

Med hensyn til fru Lotte Henriksens spørgsmål om den ene milliard og diktaturstater vil jeg sige, at jeg egentlig troede, det var velkendt for alle, at Afrika – måske ikke så meget i dag, men i hvert fald tidligere – stort set kun bestod af diktaturstater, og at der har været mange problemer med at sikre, at pengene kom ud til de helt almindelige mennesker, der havde behovet. Heldigvis, vil jeg så sige, sker der i øjeblikket i Afrika også en udvikling i retning af markedsøkonomi, og det skal jeg da være den første til at lykønske med.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Til fru Charlotte Antonsen vil jeg sige, at dette ikke har noget med miljø- og katastrofebistanden at gøre, for vi ser miljø- og katastrofebistanden adskilt fra den egentlige ulandsbistand. Det er jo netop det, der er hele grundlaget for konstruktionen: at det ikke skulle blandes sammen, sådan at det, hver gang der opstod en katastrofe, automatisk gik ud over den langsigtede ulandsbistand.

Det er ikke det, der er min pointe. Dette var faktisk netop ikke rettet som en kritik mod Det Konservative Folkeparti, som mig bekendt siger nogenlunde det samme hele tiden, nemlig at vi skal have mere over til Østlandene og mindre til udviklingslande med den argumentation, som den konservative ordfører havde. Jeg er ikke enig i den, men det er jo fair nok. Det er jo også derfor, vi har forskellige partier.

Det, jeg synes er det dobbeltmoraliske hos Venstre, som jo er en del optaget af de her spørgsmål, er, at formanden går ud og siger noget andet end det, der bliver fremlagt som forslag her. Det skete også i en konkret diskussion – enten var det hr. Ellemann-Jensen, eller også var det hr. Ivar Hansen, det kan jeg ikke huske – for ikke særlig lang tid siden med økonomiministeren. Når vi siger: Jamen Venstre vil jo gerne skære, så siger Venstre: Nej, nej, vi vil overhovedet ikke ændre på ulandsbistanden. Det er det, jeg synes er det ufine. Det er sådan set i orden, at man har samme opfattelse som De Konservative. Jeg mener, at det er godt nok. Jeg er ikke enig. Men det er ufint at gå ud og sige noget andet i såvel nationale som internationale forsamlinger.

(Kort bemærkning).

Lotte Henriksen (S):

Debatten om en miljø- og katastrofefond ser ud til at kunne blive lidt interessant bl.a. ud fra en betragtning om, at både Venstre og Konservative jo var med i forslaget om at oprette en miljø- og katastrofefond. Hvis der skal spares på den nu, kan vi da begynde at fortolke det i forhold til tidligere finanslovforhandlinger.

Derudover vil jeg gerne sige, at løbende har der jo været og er en konkret vurdering af de samarbejdslande, vi har i bl.a. Afrika, som fru Charlotte Antonsen altså valgte at nævne – et helt kontinent – som svar på mit spørgsmål om, i hvilke diktaturer pengene var gået i de forkerte lommer. Det bliver løbende vurderet. Og der sker ikke en mindre konkret vurdering af de samarbejdspartnere, vi har i forbindelse med udviklingsbistanden, end den, der foretages af de samarbejdspartnere, vi har i forbindelse med Østbistanden. Der sker nøjagtig den samme vurdering i forhold til demokrati, i forhold til menneskerettigheder, og hvad ved jeg, og det er op til os selv – Folketinget og de enkelte partier – at tage stilling til, om man ønsker at stoppe udviklingsbistanden til et konkret land, hvis man mener, der er bevis for, at f.eks. menneskerettighederne ikke er overholdt. Og det er jo rent faktisk også sket tidligere.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Det er til fru Lone Dybkjær.

I tirsdags fremlagde vi et finanslovsforslag, hvor vi sagde, at vi ønskede at nedsætte ulandsbistanden, bl.a. fordi vi ifølge finanslovsforslaget fra regeringen er oppe på et under-skud på budgettet på knap 60 mia. kr. Det var i forgårs, og derfor siger jeg sådan i dag.

Så til fru Lotte Henriksen. Med hensyn til en miljø- og katastrofefond har vi i vores finanslovsforslag foreslået, at den lægges ind under den generelle ulandsbistand.

Og så vil jeg ikke lægge skjul på – det var faktisk det, der var budskabet i min tale – at vi prioriterer Øststøtte højere end ulandsstøtte, dels fordi det drejer sig om vores nærområde, og dels fordi der er tale om en kortsigtet støtte. Når vi hjælper Østlandene i en periode, bliver de måske i stand til sammen med os at hjælpe